

revolúció

egy költő mondott egyszer ilyet hogy
egy nép kiáltott aztán csend lett
a költő elhallgatott a vártnál is még messzebb ment

ruszki tankok jöttek kockakövek remegtek
s pengett
a klinkertéglán a golyó
szele
kirajzolt csillag minta
volt az a novemberi szélhez
körbelőtt szimbólum
szólt
szabad rádió
szólt mit beszélt ez
csapataink
sárban állnak
aki lőtt
roncs Csepel teherautó
motorháza bambán nyit a világra
a rádió szól
az Egmont nyitány
megy a temető felé
veréb keres
éles fagyos sírgödör peremén
kifordult magot

arra emlékszik nagyapa hogy aznap
sokat kerengtek
mintha dögre szomjaztak volna a varjak
a Dunánál felborult a villamos
fiatal vagyok még azt mondták
hazazavartak

változatok *részletek*

mesélni se jó
a pincékben gyerekek
várták az angyalt
kormos lett a karácsony

halottak lógtak pár hete még a fákon
szekrény mélyére eldugott álom
lett úgy lapul papírzacskóban lyukas zászló

ki volt ki lőtt
elsőnek
ki lőtt s honnan miért
vissza
a történelem a hazugság vizét itatja
sokaknak
ma már csak annyi maradt
egy nép hogy valamikor

hol a nép
s mikor lesz egyszer

tábor

nem vitték Artyekba nem lett még osztályelső se
iskolai ünnepek monoton dumáit hallgatva
unott arccal állta a díszőrséget a nagyleninelvtárs színes képe gipszszobra előtt
minek kell szobor is ha van kép
ezt se értette
rohadtul vacak volt egyenruhában feszíteni
egyenesen kellett állni fájt a háta kisugárzott a hatodik deréktáji csigolya kinövés
már akkor ott volt később évtizedek múlva megműtik ezt
már akkor szólni kellett volna a dokinak hogy ez tényleg fáj és nem nyafogásból
mondja hogy de
így nem leszel katona

ezzel fenyegették ő már akkor is tudta akar a faszom katona lenni
sőt mondta is ezt ő de csak magában vagy csak pár haver előtt
a bátyám is kinyírták egy darab agyamosott jött haza helyette
a seregben egy betegre zaklatott állatot csináltak belőle
és már mikor kimondta tudta ezt elszúrta
hiába hogy nem hangosan mondta
mégis meghallotta valaki és az tovább mondta
és aki hallotta volt hozzá elég hatalma
és innentől fogva nem vitték nem küldték nem támogatták
innentől fogva nem volt kiemelt tehetség senki nem foglalkozott vele leszarták magasról
leromlott már tanulni sem akart
osztályfőnökin azt mondta elmegy inkább mozdonyvezetőnek az jó szakma
meg mi a francnak bízták meg ideológiai referensi poszttal őt
hogy akkor inkább elmegy
de aztán mégse mert nem tudott rendesen államnyelven s a mozdonyvezetői szakközép
messze volt idegenben csak államnyelven és úgy minden biztonnal sokat kapott volna
így meg bosszúból felgyújtotta az iskolát gondolatban ezerszer is
mert nem vitték el Artyekba amiről vagy száz cikket elolvasott
hogy ott a szocialista országok pionírlányai és pionírfiúi nyaralnak és látott képeket is
sorakozókról felvonulásokról zászlófelvonásokról meg beszédet hallgató srácokról
ezek nem voltak annyira érdekesek mint a tengerparton készített képek olyan is volt
néhány ifjúsági magazinban melyet a szocialista nevelés szempontjai szerint adtak ki
a fotókon különböző szocialista országok úttörőlánycsoportjai úttörőfiúi
a lány Fekete Tengerben pancsolnak az egyik képen fiúk alázatosan bámulják
a szőke keletnémet felső tagozatos lányok domborulatait különösen odafigyelve
a szeméremajkak bevágódására a melletet takaró textíliák átvizesedésére
a pihés szőrzeten megvilanó napfényre amelyek uralhatatlanná teszik
a kimondhatatlan feszülést ami a tizenéves fiúk ágyékában reggelente ott merevedik
a titkokra már nem lehet odafigyelni
amit ezek a szószátyár fruskák egymásnak suttognak esti énekszónál
szóval kurvára fel volt dugódva hogy erről véglegesen lemaradt
soha meg nem valósult álom

végül nem lett mozdonyvezető
végül lett valami élete aminek lassan vége
az iskolát sem kellett eloltani
azok a fotók ma is megnézhetőek biztosan valahol
amin a tenger is ott van de nem ő a főszereplő
Artyek hogy azzal mi van
azt senki nem tudja még az is lehet hogy elbontották